

Това е така. Детето е като тѣсто. Всѣки, който го гледа, който му говори, който работи и живѣе съ него, натиска съ прѣста си това тѣсто. Едни хора заглаждатъ и оформяватъ тѣстото съ приказкитѣ и примѣра си, а други правятъ дупки въ детската душа. Бащата и майката не сж единственитѣ господари на детето си. Въ неговата душа бъркатъ и външни хора. Родителитѣ не винаги могатъ да направятъ отъ децата си хора, каквито имъ се иска тѣмъ. Макаръ понѣкога родителитѣ да сж дори учители, все пакъ отъ децата имъ излизатъ лоши, развалени и негодни хора. Защо? Защото почти всички хора грѣшатъ въ това, че смѣтатъ детето сѣ глупаво, сѣ малко, сѣ просто. Тѣ казватъ, че то не разбирало, какво говорятъ и какво вършатъ старитѣ и затуй плещятъ предъ децата, каквото имъ дойде на ума и устата и вършатъ, каквото имъ скимне. И детето слуша, гледа и запечатва неволно въ мозѣка си всичко. Запомнете родители това: **всичко се отпечатва и оставя следъ въ душата на детето.** И ако днесъ не личи, подиръ месецъ, година, две, десетъ — ще заличи, ще изплува, ще се пробуди лошото, което нѣкога и нѣйде-си детето е чуло и видѣло. Нищо не се губи за душата. Тя е като восѣкъ и отпечатва всичко.

Щомъ е така, де е тогава спасението? Въ бащата и майката! Правятъ що правятъ другитѣ хора

— **най-важно е що правятъ бащата и майката.** Защо? Защото тѣ сж за детето като Богъ, тѣ сж най-мили, най-обични, най-скжпи. Тѣхъ децата гледатъ въ очитѣ и въ ржцетѣ. Тѣхната дума е света, тѣ даватъ хлѣба и облѣклото, тѣ се грижатъ за всичко, тѣхъ детето цени най-силно и тѣхъ слуша и **подражава най-много.**

Само уважението, честта и любовта къмъ родителитѣ могатъ да спасятъ детето отъ вредното и пакостно влияние на улицата, крѣчмата и лошата компания. Щомъ се изгуби това уважение къмъ бащата и майката, всичко пропада. А за да се запази тази почитъ, уважение и послушностъ къмъ родителитѣ, трѣбва да се гледа на детето като на разуменъ човѣкъ и винаги да си измѣрваме думитѣ и постѣпкитѣ. Който мисли, че ще излъже детето, той се заблуждава много. Който разбере това нѣщо и почне още отъ най-малка възраст да се отнася разумно къмъ детето, ще бжде винаги господаръ на душата му и нѣма да се кае, че трудоветѣ му сж отишли на вѣтъра. Никогда не се отчайвай. Помни, че кога-кога правдата, истината и хубавото, на което си училъ детето, ще даде добъръ плодъ.

Второ нѣщо, много важно за децата до 14 год. Ние всички се раждаме прости, несржчни и неуки. Обаче следъ време се научаваме на много сложни и де-